

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

IX kadencja

Marszałek Senatu
BPS.DPS.030.14.2021

Druk nr 1867

Warszawa, 16 grudnia 2021 r.

Szanowna Pani
Elżbieta Witek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowna Pani Marszałek,

mam zaszczyt przekazać Pani Marszałek podjęte przez Senat na 34. posiedzeniu w dniu 16 grudnia 2021 r. uchwały:

- w sprawie ustawy o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw,
- w sprawie ustawy o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw,
- w sprawie ustawy o szczególnych rozwiązaniach służących realizacji ustawy budżetowej na rok 2022,
- w sprawie ustawy o ochotniczych strażach pożarnych,
- w sprawie ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw,
- w sprawie ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z przedłużeniem realizacji Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014–2020,
- w sprawie ustawy o ustanowieniu „Programu modernizacji Policji, Straży Granicznej, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Ochrony Państwa w latach 2022-2025”, o ustanowieniu „Programu modernizacji Służby Więziennej w latach 2022-2025” oraz o zmianie ustawy o Policji i niektórych innych ustaw,

- w sprawie ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z powołaniem Centralnego Biura Zwalczania Cyberprzestępczości,
- w sprawie ustawy o zmianie ustawy o lasach oraz ustawy o ochronie przyrody,
- w sprawie ustawy o dodatku osłonowym,
- w sprawie ustawy o jednorazowym świadczeniu pieniężnym dla działaczy opozycji antykomunistycznej oraz osób represjonowanych z powodów politycznych,
- **w sprawie ustawy o zmianie ustawy o zdrowiu publicznym oraz niektórych innych ustaw,**
- w sprawie ustawy o zmianie ustawy o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi oraz niektórych innych ustaw,
- w sprawie ustawy o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw,
- w sprawie ustawy o zmianie ustawy o Narodowym Banku Polskim oraz ustawy – Kodeks karny wykonawczy,
- w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Kodeks cywilny, ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw.

Przyjęcie poprawek Senatu może spowodować konieczność zmiany oznaczeń jednostek systematyzacyjnych, redakcyjnych lub ich fragmentów, w celu zachowania ciągłości numeracji albo ciągłości alfabetycznej, oraz w konsekwencji konieczność odpowiedniej korekty odesłań.

Z poważaniem

(-) Tomasz Grodzki

UCHWAŁA
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 16 grudnia 2021 r.

**w sprawie ustawy o zmianie ustawy o zdrowiu publicznym
oraz niektórych innych ustaw**

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 17 listopada 2021 r. ustawy o zmianie ustawy o zdrowiu publicznym oraz niektórych innych ustaw, wprowadza do jej tekstu następujące poprawki:

- 1) w art. 1 w pkt 4, w art. 8b w ust. 2 pkt 25 otrzymuje brzmienie:
 - „25) monitorowanie realizacji:
 - a) wojewódzkich programów profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych oraz przeciwdziałania narkomanii,
 - b) gminnych programów profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych oraz przeciwdziałania narkomanii;”;

- 2) w art. 1 w pkt 4, w art. 8f w ust. 2 w pkt 6 wyrazy „przepisów o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych” zastępuje się wyrazami „przepisów ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2021 r. poz. 573 i 1981)”;

- 3) w art. 1 w pkt 4, w art. 8k w ust. 2:
 - a) pkt 2–4 otrzymują brzmienie:
 - „2) zastępca przewodniczącego – Dyrektor Centrum;
 - 3) sekretarz – osoba wskazana przez Dyrektora Centrum;
 - 4) członkowie – przedstawiciele w randze sekretarza lub podsekretarza stanu w urzędach obsługujących:
 - a) ministra właściwego do spraw wewnętrznych,
 - b) ministra właściwego do spraw finansów publicznych,

- c) Ministra Sprawiedliwości,
 - d) ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego i nauki,
 - e) ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego
– wskazani przez właściwego ministra;”
- b) w pkt 5 kropkę zastępuje się średnikiem oraz dodaje się pkt 6–14 w brzmieniu:
- „6) członek – przedstawiciel środowiska superwizorów psychoterapeutów uzależnień wskazany przez Dyrektora Centrum;
 - 7) członek – przedstawiciel środowiska psychoterapeutów uzależnień wskazany przez Dyrektora Centrum;
 - 8) członek – przedstawiciel środowiska profilaktyków uzależnień wskazany przez Dyrektora Centrum;
 - 9) członek – przedstawiciel środowiska przeciwdziałania przemocy domowej wskazany przez Dyrektora Centrum;
 - 10) członek – przedstawiciel samorządu wojewódzkiego wskazany przez Konwent Marszałków Województw Rzeczypospolitej Polskiej;
 - 11) członek – przedstawiciel samorządu gmin miejskich wskazany przez Związek Miast Polskich;
 - 12) członek – przedstawiciel samorządu gmin wiejskich i miejsko-wiejskich wskazany przez Związek Gmin Wiejskich Rzeczypospolitej Polskiej;
 - 13) członek – wskazany przez Rzecznika Praw Obywatelskich;
 - 14) członek – wskazany przez Rzecznika Praw Pacjenta.”;
- 4) w art. 1 w pkt 4, w art. 8m w pkt 6 wyraz „działalności” zastępuje się wyrazami „przedmiotu działalności”;
- 5) w art. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
- „1) w art. 3:
 - a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
 - „1. Profilaktyka i rozwiązywanie problemów alkoholowych należą do zakresu działania Krajowego Centrum Przeciwdziałania Uzależnieniom, o którym mowa w ustawie z dnia 11 września 2015 r. o zdrowiu publicznym (Dz. U. z 2021 r. poz. 1956 i ...), zwanego dalej

„Centrum”.”,

b) uchyla się ust. 2–6;”;

6) w art. 4 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) w art. 6:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Działalność w zakresie przeciwdziałania narkomanii prowadzi Krajowe Centrum Przeciwdziałania Uzależnieniom, o którym mowa w ustawie z dnia 11 września 2015 r. o zdrowiu publicznym (Dz. U. z 2021 r. poz. 1956 i ...), zwane dalej „Centrum”.”,

b) uchyla się ust. 2–5;”;

7) w art. 4 w pkt 8 skreśla się wyraz „użyte”;

8) w art. 6 w ust. 1 i 3 wyrazy „1 stycznia 2022 r.” zastępuje się wyrazami „1 marca 2022 r.”;

9) w art. 7 w ust. 1 we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „1 stycznia 2022 r.” zastępuje się wyrazami „1 marca 2022 r.”;

10) w art. 8 we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „1 stycznia 2022 r.” zastępuje się wyrazami „1 marca 2022 r.”;

11) w art. 9 wyrazy „1 stycznia 2022 r.” zastępuje się wyrazami „1 marca 2022 r.”;

12) w art. 9 skreśla się wyrazy „, na podstawie i w zakresie określonym przez przepisy odrębne”;

13) w art. 10 w ust. 2 wyrazy „1 stycznia 2022 r.” zastępuje się wyrazami „1 marca 2022 r.”;

- 14) w art. 11 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Osoba, która uzyskała certyfikat specjalisty psychoterapii uzależnień na podstawie dotychczasowych przepisów, staje się specjalistą w dziedzinie psychoterapii uzależnień i uzyskuje dyplom, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 46 ustawy z dnia 24 lutego 2017 r. o uzyskiwaniu tytułu specjalisty w dziedzinach mających zastosowanie w ochronie zdrowia (Dz. U. z 2021 r. poz. 1297).”;
- 15) w art. 12 w ust. 1 w pkt 1 i 2 oraz w ust. 2 w pkt 1 i 2 wyrazy „1 stycznia 2022 r.” zastępuje się wyrazami „1 marca 2022 r.”;
- 16) w art. 12 w ust. 1 w pkt 1 skreśla się wyrazy „albo która uzyskała taki certyfikat”;
- 17) w art. 13 w ust. 1 we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „1 stycznia 2022 r.” zastępuje się wyrazami „1 marca 2022 r.”;
- 18) w art. 13 w ust. 1 w pkt 1 i 2 wyraz „określone” zastępuje się wyrazem „określeni”;
- 19) w art. 14 wyrazy „1 stycznia 2022 r.” zastępuje się wyrazami „1 marca 2022 r.”;
- 20) w art. 15 w ust. 1 wyrazy „1 stycznia 2022 r.” zastępuje się wyrazami „1 marca 2022 r.”;
- 21) w art. 16:
 - a) w ust. 1 wyrazy „1 stycznia 2022 r.” zastępuje się wyrazami „1 marca 2022 r.”,
 - b) w ust. 3 wyrazy „1 lutego 2022 r.” zastępuje się wyrazami „1 kwietnia 2022 r.”;
- 22) w art. 17 w ust. 1:
 - a) wyrazy „1 stycznia 2022 r.” zastępuje się wyrazami „1 marca 2022 r.”,
 - b) wyrazy „31 stycznia 2022 r.” zastępuje się wyrazami „31 marca 2022 r.”;

- 23) w art. 19 w ust. 2 wyrazy „31 marca 2022 r.” zastępuje się wyrazami „30 kwietnia 2022 r.”;
- 24) w art. 21 we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „1 stycznia 2022 r.” zastępuje się wyrazami „1 marca 2022 r.”;
- 25) w art. 21 w pkt 2 wyrazy „wojewódzki program przeciwdziałania narkomanii oraz gminny program przeciwdziałania narkomanii” zastępuje się wyrazami „Wojewódzki Program Przeciwdziałania Narkomanii oraz Gminny Program Przeciwdziałania Narkomanii”;
- 26) w art. 21 w części wspólnej wyliczenia wyrazy „31 marca 2022 r.” zastępuje się wyrazami „31 grudnia 2022 r.”;
- 27) w art. 22 w ust. 1 i 2 wyrazy „za 2022 r.” zastępuje się wyrazami „za 2023 r.”;
- 28) art. 23 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 23. 1. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 22 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 2 zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie tego przepisu, jednak nie dłużej niż do dnia 1 stycznia 2024 r., oraz mogą być zmieniane w granicach tego przepisu, określonych niniejszą ustawą.
2. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 24b ust. 3 ustawy zmienianej w art. 4 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 24b ust. 3 ustawy zmienianej w art. 4, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż do dnia 1 stycznia 2024 r., oraz mogą być zmieniane w granicach określonych w art. 24b ust. 3 ustawy zmienianej w art. 4, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.”;
- 29) art. 24 otrzymuje brzmienie:

„Art. 24. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 marca 2022 r., z wyjątkiem:

- 1) art. 5, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2022 r.;
- 2) art. 18, który wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.”.

MARSZAŁEK SENATU

Tomasz GRODZKI

UZASADNIENIE

Na posiedzeniu w dniu 16 grudnia 2021 r. Senat rozpatrzył ustawę o zmianie ustawy o zdrowiu publicznym oraz niektórych innych ustaw i uchwalił do niej 29 poprawek.

Senat postanowił dokonać modyfikacji składu Rady do spraw Przeciwdziałania Uzależnieniom w celu zapewnienia udziału w jej pracach przedstawicieli środowiska superwizorów psychoterapii uzależnień, psychoterapeutów uzależnień, profilaktyków uzależnień, przeciwdziałania przemocy domowej, reprezentantów samorządu terytorialnego, a także przedstawicieli Rzecznika Praw Obywatelskich i Rzecznika Praw Pacjenta. W tym celu uchwalono poprawkę nr 3.

W ocenie Senatu regulacja sformułowana w art. 12 nowelizacji, która przewiduje uznanie certyfikatu specjalisty psychoterapii uzależnień za równoważny z dyplomem potwierdzającym uzyskanie tytułu specjalisty, pozostawiając dwie różne nazwy tytułów zawodowych uprawniających do wykonywania takich samych świadczeń zdrowotnych, może przede wszystkim wywoływać u pacjentów wątpliwości co do kompetencji osób posługujących się tymi tytułami i dokumentami, a to niewątpliwie wpłynie na obniżenie efektywności procesu leczenia. Utrzymywanie dwóch różnych rodzajów dokumentów potwierdzających uprawnienia zawodowe (certyfikatu i dyplomu) dla terapeutów, którzy będą świadczyć takie same usługi zdrowotne nie znajduje merytorycznego uzasadnienia. Uchwalone przez Senat poprawki nr 14 i 16 mają na celu całkowite zrównanie uprawnień osób posiadających certyfikat specjalisty psychoterapii uzależnień z osobami legitymującymi się dyplomem specjalisty w dziedzinie psychoterapii uzależnień. Poprawki zmierzają ponadto do usunięcia regulacji umożliwiającej osobom legitymującym się certyfikatem, przystąpienie do Państwowego Egzaminu Specjalizacyjnego, ponieważ przepis w brzmieniu uchwalonym przez Sejm w sposób nieuzasadniony różnicuje sytuację osób posiadających certyfikat ze względu na moment, w którym ukończyły szkolenie specjalizacyjne.

Uchwalając poprawki nr 26 i 27 Senat uznał za niezbędne przedłużenie okresu obowiązywania dotychczasowych gminnych i wojewódzkich programów profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych, a także programów przeciwdziałania narkomanii, do 31 grudnia 2022 r. Rozwiązanie to umożliwi przygotowanie lepszych merytorycznie rozwiązań uwzględniających zdiagnozowane uwarunkowania wynikające w szczególności z pandemii COVID-19, a także zapewni możliwość przeprowadzenia rzetelnej diagnozy

w zakresie uzależnień behawioralnych. Ponadto celem poprawek jest nałożenie na zarządy województw oraz wójtów, burmistrzów i prezydentów miast obowiązku sporządzania rocznych raportów i informacji z wykonania programu profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych oraz przeciwdziałania narkomanii dopiero za 2023 r., a nie jak przewiduje ustawa uchwalona przez Sejm – za 2022 r.

Zgodnie z art. 24 ustawa ma wejść w życie z dniem 1 stycznia 2022 r., z wyjątkiem art. 18 dotyczącego powołania Komisji Inwentaryzacyjnej, który ma wejść w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia. Biorąc pod uwagę zakres i charakter zmian wprowadzonych w systemie ochrony zdrowia publicznego związanych z profilaktyką i rozwiązywaniem problemów uzależnień, mając również na względzie dalszy harmonogram prac nad ustawą (rozpatrzenie ustawy przez Senat, ewentualne stanowisko Sejmu w odniesieniu do stanowiska Senatu, czas na podpisanie ustawy przez Prezydenta i zarządzenie jej ogłoszenia, a także czas na jej publikację), Senat stanął na stanowisku, że przewidziany w ustawie okres *vacatio legis* jest niezgodny z zasadą demokratycznego państwa prawnego (art. 2 Konstytucji) oraz wywodzoną z niej zasadą zaufania do państwa i stanowionego przez nie prawa, a także obowiązkiem dochowania odpowiedniego okresu dostosowawczego.

Senat zwraca uwagę, że Trybunał Konstytucyjny w swoim orzecznictwie podkreślał wielokrotnie, że elementem państwa prawnego jest konieczność przeznaczenia po uchwaleniu aktu normatywnego, a przed jego wejściem w życie, odpowiedniego czasu na zapoznanie się przez adresatów z jego treścią. Twórca aktu normatywnego powinien wybrać taki moment wejścia w życie aktu, by nie naruszyć jednej z podstawowych wartości państwa prawa, jaką jest zaufanie do prawa, a więc by nie zaskakiwać adresatów norm wyrażonych w danym akcie nieoczekiwanym rozstrzygnięciem i stworzyć im możliwość zapoznania się z treścią stanowionych norm oraz – na podstawie tej wiedzy – dostosowania swoich zachowań do ich treści. Zgodnie z orzecznictwem TK *vacatio legis* musi mieć długość odpowiednią do treści i charakteru aktu (np. orzeczenie TK P 1/95, K 48/04 i K 32/08). „Odpowiedniość” *vacatio legis* rozpatrywać trzeba w związku z koniecznością odpowiedniej reakcji na określone nowe przepisy. Wymóg *vacatio legis* należy odnosić do możliwości zapoznania się z nowym prawem i możliwości adekwatnego działania (TK K 12/03).

Określenie daty wejścia ustawy w życie na dzień 1 stycznia 2022 r. ingeruje również w konstytucyjny termin na podpisanie aktu normatywnego przez Prezydenta. W myśl art. 122

ust. 2 Konstytucji Prezydent podpisuje ustawę w ciągu 21 dni od dnia przedstawienia i zarządza jej ogłoszenie w Dzienniku Ustaw. Warto przy tym wspomnieć, że Trybunał Konstytucyjny w orzeczeniu z dnia 17 lipca 2019 r. (Kp 2/18) stwierdził, że określenie daty wejścia w życie ustawy z pominięciem zagwarantowanego Prezydentowi terminu podjęcia decyzji w przedmiocie podpisania ustawy stanowi wystarczającą przesłankę do stwierdzenia, iż ustawodawca uchybił standardowi demokratycznego państwa prawnego w aspekcie nakazu zachowania odpowiedniej *vacatio legis*, a tym samym naruszył art. 2 Konstytucji.

Mając na uwadze powyższe, Senat podjął decyzję o przesunięciu daty wejścia ustawy w życie z 1 stycznia 2022 r. na 1 marca 2022 r. W tym celu uchwalono poprawki nr 8–11, 13, 15, 17, 19–24 i 29.

Poprawki nr 1, 2, 4–7, 12, 18, 25 i 28 mają charakter techniczno-legislacyjny, doprecyzowujący przepisy oraz eliminujący wątpliwości interpretacyjne.

Biorąc pod uwagę, że zgodnie z nowelizowanym art. 4 ust. 1 oraz art. 4¹ ust. 2 ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (art. 2 pkt 3 lit. a i pkt 4 lit. b noweli) sejmik województwa oraz rada gminy uchwalają odpowiednio wojewódzki oraz gminny „program profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych oraz przeciwdziałania narkomanii”, przepis art. 8b ust. 2 pkt 25 ustawy o zdrowiu publicznym (art. 1 pkt 4) wymaga ujednolicenia w zakresie użytych spójników (poprawka nr 1).

Uwzględniając wynikające z Zasad techniki prawodawczej dyrektywy w zakresie formułowania odesłań do innych aktów normatywnych (§ 156 i § 158) w przepisie art. 8f ust. 2 pkt 6 dodawanym do ustawy po zdrowiu publicznym (art. 1 pkt 4) należy przytoczyć pełny tytuł aktu, do którego się odsyła (poprawka nr 2).

Przepis art. 8m pkt 6 dodawany do ustawy o zdrowiu publicznym (art. 1 pkt 4) wskazuje, że do zadań Rady do spraw Przeciwdziałania Uzależnieniom należy między innymi współdziałanie z podmiotami, które realizują zadania w zakresie problematyki dotyczącej działalności tej rady. W ocenie Senatu w przepisie tym zastosowano skrót myślowy, a intencją ustawodawcy było nałożenie na Radę obowiązku współdziałania z innymi podmiotami, które realizują zadania w zakresie problematyki dotyczącej przedmiotu działalności tej rady. Mając na uwadze powyższe uchwalono poprawkę nr 4 o charakterze doprecyzującym.

W opinii Senatu nadanie całego nowego brzmienia art. 3 ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (art. 2 pkt 1) jest niezgodne z § 86 Zasad techniki prawodawczej, w myśl którego zmiana ustawy nie może polegać na tym, że dawny przepis zastępuje się nowym, nie wskazując jednocześnie dokonywania tej zmiany (nowelizacja dorozumiana). W analizowanym przypadku należy znowelizować art. 3 ust. 1 ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi oraz uchylić ust. 2–6 (regulujące zadania i status Państwowej Agencji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych, a także zasady powoływania jej dyrektora). Podobny problem dotyczy art. 4 pkt 1 nowelizacji, wprowadzającego zmiany w art. 6 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Uwzględniając powyższe uchwalono poprawki nr 5 i 6.

Poprawka nr 7 ma charakter redakcyjny i zmierza do sformułowania przepisu wprowadzającego zmianę w art. 44c ust. 11 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii (art. 4 pkt 8) zgodnie z § 87 ust. 3 Zasad techniki prawodawczej.

Przepis art. 9 przewiduje, że od dnia 1 stycznia 2022 r. Dyrektor Krajowego Centrum Przeciwdziałania Uzależnieniom będzie upoważniony do uchylenia, zmiany, stwierdzenia nieważności decyzji, stwierdzenia wygaśnięcia decyzji albo wznowienia postępowania w sprawach prowadzonych dotychczas przez Państwową Agencję Rozwiązywania Problemów Alkoholowych oraz Krajowe Biuro do Spraw Przeciwdziałania Narkomanii, przy czym wskazuje się, że Dyrektor będzie wykonywał te zadania „na podstawie i w zakresie określonym przez przepisy odrębne”. Biorąc pod uwagę, że oczywistym jest, że Dyrektor, jako kierownik i podmiot reprezentujący państwową jednostkę budżetową, będzie wykonywał obowiązki na podstawie i w granicach przepisów prawnych, mając również na względzie, że nieprawidłowe z punktu widzenia Zasad techniki prawodawczej jest formułowanie odesłań do bliżej nieokreślonych „przepisów odrębnych”, Senat uchwalił poprawkę nr 12, której celem jest usunięcie tej części przepisu, która nie ma wartości normatywnej.

W związku z tym, że użyte art. 13 ust. 1 pkt 1 i 2 sformułowanie „innych niż określone w art. 12” odnosi się do uczestników szkolenia, Senat w poprawce nr 18 dokonał stosownej korekty językowej.

W aktualnie obowiązujących przepisach art. 9 ust. 1 i art. 10 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii jest mowa o „Wojewódzkim Programie Przeciwdziałania Narkomanii” oraz „Gminnym Programie Przeciwdziałania Narkomanii”, a zatem w celu

uniknięcia wątpliwości w art. 21 w pkt 2 noweli należy posłużyć się nazewnictwem zgodnym z obowiązującymi przepisami (nazwy programów pisane dużymi literami) – poprawka nr 25.

Z § 34 Zasad techniki prawodawczej wynika, że nie nowelizuje się aktu wykonawczego zachowanego czasowo w mocy przez nową ustawę, chyba że ustawa ta wyraźnie przewiduje taką możliwość. W związku z tym, że podstawą obowiązywania aktu wykonawczego czasowo utrzymanego w mocy jest przepis przejściowy, który utrzymał akt w mocy oraz biorąc pod uwagę, że przepis upoważniający do zmiany rozporządzenia musi być (tak jak każdy przepis upoważniający) zgodny z art. 92 ust. 1 Konstytucji (powinien wskazywać organ wydający, zakres spraw przekazanych do uregulowania oraz wytyczne), za nieprawidłową należy uznać technikę zastosowaną w art. 23 (posłużenie się na końcu przepisu przejściowego sformułowaniem „oraz mogą być zmieniane na podstawie tych przepisów”).

Podstawą nowelizowania przepisów wykonawczych czasowo utrzymanych w mocy nie są zmieniane przepisy upoważniające, ale przepis przyznający kompetencję do zmiany, a więc przepis przejściowy. Skoro tak, to z art. 23 muszą wynikać granice kompetencji prawotwórczych przyznanych organowi wydającemu akt, w zakresie nowelizowania przepisów czasowo utrzymanych w mocy.

Uznaje się, że prawidłowość przepisu czasowo utrzymującego w mocy dotychczasowe rozporządzenia i przyznającego jednocześnie kompetencję do jego zmiany można zapewnić poprzez odesłanie do delegacji, którą należałoby wziąć pod uwagę szukając odpowiedzi na pytania: kto ma kompetencję prawotwórczą, co można uregulować w rozporządzeniu (zakres spraw) i jak ukształtować jego treść (wytyczne), przy czym należy to uczynić inaczej niż uczyniono to w art. 23. Przepis art. 23, w opinii Senatu, wprowadza w błąd. Posłużono się w nim bowiem sformułowaniem „na podstawie”, które sugeruje inną niż w rzeczywistości podstawę prawną rozporządzenia zmieniającego rozporządzenie czasowo utrzymane w mocy.

Dodatkowo należy zwrócić uwagę, że w przypadku art. 22 ust. 3 ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi brzmienie przepisu upoważniającego pozostaje niezmienione. Dochodzi natomiast do tzw. pośredniej zmiany upoważnienia (zmiana treści delegacji jest następstwem zmian dokonanych przez ustawodawcę w innych przepisach; zmianie tej nie towarzyszy korekta brzmienia samej delegacji). Niewłaściwe jest zatem posłużenie się w odniesieniu do art. 22 ust. 3 ustawy o wychowaniu w trzeźwości

i przeciwdziałaniu alkoholizmowi sformułowaniem „w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą”.

Co więcej, wskazując przepisy, które należy wziąć pod uwagę zmieniając utrzymane w mocy akty wykonawcze wydane na podstawie art. 24b ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, nie wskazano, która wersja przepisu upoważniającego („nowa” czy dotychczasowa treść delegacji) wiąże wydającego rozporządzenie.

Mając na względzie konieczność wyeliminowania wątpliwości interpretacyjnych Senat uchwalił poprawkę nr 28.